

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. XXIV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

14 וכלו לא תראה וקבנו לי משם: ויקחהו שרה צפנים
 אל ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחת ויעל פרו ואל
 במזבח: ויאמר אל בלק התיצב כה על עלתך ואנכי טו
 אקרה כה: ויקר יהוה אל בלעם וישם דבר בפיו 16
 ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר: ויבא אליו והנוניצב 17
 על עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה דבר
 יהוה: וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי 18
 בנו צפר: לא איש אל ויכזב ובן אדם ויתנחם ההוא 19
 אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה: הנה ברך לקחתי כ
 וברך ולא אשיבנה: לא הביט און ביעקב ולא דאח 21
 עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו: אל 22
 מוציאם ממצרים כתועפת ראם לו: כי לא נחש 23
 ביעקב ולא יקסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל
 מה פעל אל: הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא לא 24
 ישכב עדי אכל מרר ודם חללים ישתה: ויאמר בלק כת
 אל בלעם גם קב לא תקבנו גם ברה לא תברכנו:
 ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך לאמר 26
 כל אשר ידבר יהוה אתו אעשה: ויאמר בלק אל 27
 בלעם לכה נא אקחך אל מקום אחר אולי ישר בעיני
 האלהים וקבתו לי משם: ויקח בלק את בלעם ראש 28
 הפעור הנשקף על פני הישימן: ויאמר בלעם אל 29
 בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה
 פרים ושבעה אילים: ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל
 פרו ואל במזבח: וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה לברה 30
 את ישראל ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים
 וישת אל המדבר פניו: וישא בלעם את עיניו וירא את 31
 ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים: וישא 32
 משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם
 העין

raël, illum
 mutare lo-
 cum cogit;
 & facta
 preparatio-
 ne, sicut pri-
 mæ vice, de-
 monstrat ei.
 Deum esse
 immutabi-
 lem, neque
 in eum pœ-
 nitentiam
 cadere: nec
 non prospê-
 ritates &
 victorias
 Israël an-
 nunciat.

קמץ בקרמא
 27 His non
 obstanti-
 bus; Balac
 iterum sua-
 det illi, ut
 novum re-
 quirat lo-
 cum: &
 sicut primâ
 vice prepa-
 rationes fa-
 cit; ac ter-
 tiô Bilham
 benedicit
 Israël.
 Cap. xxiv.

קמץ
 בוק

4
 ה
 6
 7
 8
 9
 11
 12
 13
 14
 ט
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24

4 הָעֵינַן: נֹאם שָׁמַע אֲמַר יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מַחֲזֶה שְׂדֵי יַחֲזֶה נִפְלֵא

בראש עמוד
מימין בידה
שמ'ו

ה וְגִלּוֹי עֵינַיִם: מִה־טָבוּ אֶהְלִיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכַּנְתֶּיךָ יִשְׂרָאֵל:

6 כְּנַחֲלִים נִטְוִי כְּגֹנֹת עַל־נְרוֹר כְּאֶהְלִים נִטְעֵי יְהוָה

7 כְּאֲרוֹזִים עַל־יַמִּים יִזַּל מִיַּם מִדְּלִיּוֹ וְזָרְעוּ בְּמִים רַבִּים וִירֹם

8 מֵאֲנֹג מַלְכוֹ וְתִנְשֵׂא מַלְכָּתוֹ: אֵל מוֹצִיאֹ מִמְּצָרִים

כְּתוֹעַפֶת רֹאס לּוֹ יֹאכַל גּוֹיִם צָרִיו וְעַצְמַתֵּיהֶם יִגְרֹם וְחֲצִיו

9 יִמְחִין: כָּרַע שָׁכֵב כְּאֲרִי וְכִלְבִּיא מִיִּקְיָמְנוּ מִבְּרַכְיָךָ

Balac irascitur adversus Bilham, atque illum absque mercede ejicit a se.

י בְּרוּךְ וְאֲרִיךְ אַרְוֹר: וַיַּחֲדֵף בָּלַק אֶל בַּלְעָם וַיִּסְפֹּק

אֶת־כַּפְּיוֹ וַיֹּאמֶר בָּלַק אֶל בַּלְעָם לֵקֵב אִיבִי קְרֹאתֶיךָ

11 וְהִנֵּה בִרְכַת בְּרַךְ זֶה שֶׁל־שְׁפָעִים: וְעַתָּה בִרְחֵלְךָ

אֶל־מְקוֹמֶךָ אֲמַרְתִּי כִּבְדֵךְ אֶכְפֹּרְךָ וְהִנֵּה מְנַעַךְ יְהוָה

12 מִכְבוֹדִי: וַיֹּאמֶר בַּלְעָם אֶל־בָּלַק הֲלֹא גַם־אֵל מַלְאֲכֶיךָ

13 אֲשֶׁר־שָׁלַחְתָּ אֵלַי דְּבַרְתִּי לֵאמֹר: אִם־יִתֵּן לִי בָלַק

מֵלֶא בִיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב לֹא אוֹכַל לַעֲבֹד אֶת־פִּי יְהוָה

לַעֲשׂוֹת טוֹבָה אוֹ רָעָה מִלִּבִּי אֲשֶׁר־יִדְבַר יְהוָה אִתּוֹ

14 Bilham in discessu suo praedicat regi Balac extremum populi sui finem; ac vaticinatur magnam felicitatem, insignesque victorias Israel in novissimis diebus, ceterarumque nationum successus.

14 אֲדַבֵּר: וְעַתָּה הִנְנִי הוֹלֵךְ לַעֲמִי לִכְהֵן אִיעֲצֶךָ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה

טו הָעַם הַזֶּה לַעֲמֶךָ כְּאַחֲרֵית הַיָּמִים: וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר

נֹאם בַּלְעָם בְּנֹו כְּעַר וְנֹאם הַגִּבֹּר שֶׁתִּסְתֵּם הָעֵינַן:

16 נֹאם שָׁמַע אֲמַר יִשְׂרָאֵל וַיִּדְעַד דַּעַת עֲלִיוֹן מַחֲזֶה שְׂדֵי יַחֲזֶה

17 נִפְלֵא וְגִלּוֹי עֵינַיִם: אֲרֹאנוּ וְלֹא עַתָּה אֲשׁוּרְנוּ וְלֹא קְרוֹב

דָּרֶךְ כּוֹכֵב מִיַּעֲקֹב וְקָם שֶׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל וּמְחִין פְּאֵתִי

18 מוֹאָב וְקִרְקַר כָּל־בְּנֵי־שֵׁת: וְהָיָה אֲדוֹם יִרְשֶׁה וְהָיָה

19 יִרְשֶׁה שְׂעִיר אִיבִיו וַיִּשְׂרָאֵל עֲשֶׂה חֵיל: וַיִּרַד מִיַּעֲקֹב

כ וְהָאֲבִיד שְׂרִיד מַעִיר: וַיִּרֵא אֶת־עַמְלֹק וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ

כא וַיֹּאמֶר רֹאשֵׁית גּוֹיִם עַמְלֹק וְאַחֲרֵיתוֹ עַד־אֲבָד: וַיִּרֵא

אֶת־הַקִּינִי וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אִיתֶן מוֹשֶׁבְךָ וְשֵׁים בְּסַלְעַ

קַנְיָ: כִּי אִם־יְהִיָּה לְבַעַר קִין עַד־מָרוּ אֲשׁוּר תִּשְׁבֶּךָ:

כב וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אוֹי מִי־יַחֲזֶה מִשְׁמוֹ אֵל: וְצִים מִיַּד

כתיב

כתים וענו אשור וענו עבר וגם הוא עדי אבד: ויקם כה בלעם וילך וישב למקמו וגם בלק הלך לדרכו:

פ

וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל בנות כה
 2 מואב: ותקראן לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם
 3 וישתחוו לאלהיהן: ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר
 4 אף יהוה בישראל: ויאמר יהוה אל משה קח את
 כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה נגר השמש וישב
 חרון אף יהוה מישראל: ויאמר משה אל שפטי ה
 5 ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור:
 6 והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את
 המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל
 7 והמה בכיס פתח אהל מועד: וירא פינחס בן אלעזר
 8 בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו: ויבא
 אחר איש ישראל אל הקבה וידקר את שניהם את
 איש ישראל ואת האשה אל קבתה ותעצר המגפה
 9 מעל בני ישראל: ויהיו המתים במגפה ארבעה
 ועשרים אלף:

Cap. XXV.
 Fornicatur
 populus
 cum filia-
 bus Moab,
 & Midian;
 & cum eo-
 rum diis
 idolola-
 triam exer-
 cet.
 4 Deus pre-
 cipit Mo-
 seh, ut eos
 graviter
 puniat.
 6 Quidam
 ex illis au-
 dax se pu-
 blicè Mi-
 dianitidi
 adjunxit:
 Pinhas au-
 tem Dei
 honorem, ac
 populi sui
 zelans,
 ambos illos
 lanceâ
 transfigit;
 & cessavit
 strages,
 quam Deus
 populo im-
 miserat.
 10 Deus
 pollicetur
 Pinhas per-
 petuum sa-
 cerdotium,
 ob egre-
 gium faci-
 nus, quod
 patrârat.
 14 Aperitur

פ פ פ פ פ מא 41

וידבר יהוה אל משה לאמר: פינחס בן אלעזר בן
 אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו
 את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל
 בקנאתי: לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום:
 12 והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר
 קנא לאלהיו וכפר על בני ישראל: ושם איש ישראל
 13 המכה אשר הכה את המדינית זמרי בן סלוא נשי
 בית אב לשמעני: ושם האשה המכה המדינית
 14 זמרי

כזבי

16 17
 18
 פסק
 נאמר
 19
 א
 כו
 2
 3
 4
 ה
 6
 7
 8 9
 קראו
 11
 12
 13
 14
 ט